

POSTANOWIENIE

Dnia 20 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie D. T. o wznowienie postępowania
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 20 marca 2025 r.
wniosku obrońcy skazanego o wyłączenie SSN Pawła Kołodziejskiego od udziału
w sprawie zainicjowanej wnioskiem o wyłączenie SSN Ryszarda Witkowskiego od
udziału w rozpoznaniu sprawy III KO 61/24
na podstawie art. 41a k.p.k.

postanowił

wniosek obrońcy skazanego o wyłączenie sędziego SSN Pawła
Kołodziejskiego od udziału w sprawie zainicjowanej wnioskiem o
wyłączenie SSN Ryszarda Witkowskiego od udziału w rozpoznaniu
sprawy III KO 61/24 pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 13 stycznia 2025 r. (data sporządzenia pisma) obrońca
skazanego D. T. , na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.,
wniósł o wyłączenie SSN Pawła Kołodziejskiego o udziału w sprawie zainicjowanej
wnioskiem o wyłączenie SSN Ryszarda Witkowskiego od udziału w rozpoznaniu
sprawy III KO 61/24 (KRI 453). Jako podstawę wyłączenia SSN Pawła
Kołodziejskiego od udziału w sprawie wnioskodawca wskazał fakt, że SSN Paweł
Kołodziejski został powołany na swój urząd na wniosek Krajowej Rady

Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r., „co stanowi samoistną przesłankę do uznania, że w sprawie doszło do nienależytej obsady sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.”. Ponadto wnioskodawca wskazał, że ze względu na wyartykułowane we wniosku (sygnalizacji) podstawy wznowieniowe orzekanie przez SSN Pawła Kołodziejskiego w tej sprawie, nawet co do tzw. kwestii wpadkowej, byłoby rażącym naruszeniem zasady *nemo iudex in causa sua*.

Postanowieniem z dnia 20 lutego 2025 r., sygn. akt III KO 61/24/KRI 754, Sąd Najwyższy ww. wniosek o wyłączenie SSN Pawła Kołodziejskiego, jako niedopuszczalny z mocy ustawy, pozostawił bez rozpoznania.

Pismem z dnia 27 lutego 2025 r. (data sporządzenia pisma) obrońca skazanego kolejny raz złożył wniosek o wyłączenie SSN Pawła Kołodziejskiego od udziału w sprawie zainicjowanej wnioskiem o wyłączenie SSN Ryszarda Witkowskiego od udziału w rozpoznaniu sprawy o sygn. akt III KO 61/24. Jako podstawy wyłączenia wskazał „dwie alternatywne okoliczności”. Po pierwsze powołał się na fakt, że SSN Paweł Kołodziejski został powołany na swój urząd na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r., „co stanowi samoistną przesłankę do uznania, że w sprawie doszło do nienależytej obsady sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.”. Po drugie wskazał, że obrońca oskarżonego „jawnie, ostentacyjne, wręcz manifestacyjnie m.in. we wniosku o wyłączenie sędziego z dnia 13 stycznia 2025 r., kwestionuje *urbi et orbi*, prawo Sędziego SSN Pawła Kołodziejskiego do orzekania w Sądzie Najwyższym, co przekłada się na negatywny stosunek osobisty SSN Pawła Kołodziejskiego do obrońcy oskarżonego D. T. w osobie adw. P. R. i jest okolicznością osobistą związaną z osobą Sędziego SSN Pawła Witkowskiego wskazaną w art. 41 § 1 k.p.k.”. W dalszych wywodach eksponowano również wskazywane we wcześniejszym wniosku kwestie związane z naruszeniem zasady *nemo iudex in causa sua*.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek należało pozostawić bez rozpoznania.

W myśl art. 41a k.p.k. *wniosek o wyłączenie sędziego oparty na tych samych podstawach faktycznych co wniosek wcześniej rozpoznany pozostawia się bez rozpoznania*. Mimo, że powyższa regulacja dotyczy wprost sytuacji, w której sąd wydał wcześniej postanowienie o odmowie uwzględnienia wniosku, po jego merytorycznym rozpoznaniu, to oczywiste jest, że regulację tę w drodze wnioskowania *a fortiori* należy stosować również w przypadkach, w których wcześniej złożony wniosek o wyłączenie sędziego został pozostawiony bez rozpoznania z przyczyn formalnych.

W przedmiotowej sprawie zaś, obrońca skazanego złożył już wcześniej - co opisano wyżej - wniosek o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Pawła Kołodziejskiego od udziału w sprawie zainicjowanej wnioskiem o wyłączenie SSN Ryszarda Witkowskiego od udziału w rozpoznaniu sprawy III KO 61/24, oparty na twierdzeniu o powołaniu tego sędziego w wadliwej procedurze, tj. z udziałem Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw.

W tej sytuacji wniosek o wyłączenie sędziego z dnia 27 lutego 2025 r., jako oparty na tej samej podstawie faktycznej, nie mógł podlegać rozpoznaniu. Stanowiska tego nie podważa, przywołana we wniosku jako druga podstawa jego złożenia, okoliczność kwestionowania – m.in. we wniosku z dnia 13 stycznia 2025 r. „prawa Sędziego SSN Pawła Kołodziejskiego do orzekania w Sądzie Najwyższym”, co zdaniem wnioskodawcy, „przekłada się na negatywny stosunek osobisty SSN Pawła Kołodziejskiego do obrońcy oskarżonego”. Tego rodzaju twierdzenie nie może być bowiem uznane za przywołanie nowej podstawy faktycznej warunkującej merytoryczne rozpoznanie kolejnego wniosku o wyłączenie. Gdyby bowiem przyjąć tę argumentację, należałoby stwierdzić, że każde złożenie wniosku o wyłączenie sędziego, oparte na kwestionowaniu jego statusu, automatycznie wywołuje uzasadnione wątpliwości co do bezstronności sędziego i powoduje konieczność jego wyłączenia. Takie rozumowanie prowadziłoby wszak *ad absurdum*. Oznaczałoby bowiem, że osoba składająca wniosek o wyłączenie sędziego na ww. podstawie sama generowałaby wymagającą uwzględnienia przyczynę wyłączenia.

Zaznaczyć przy tym należy, że wnioskodawca nie przywołał żadnych konkretnych okoliczności wskazujących na to, że SSN Paweł Kołodziejski jest do niego negatywnie nastawiony.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia,

[J.J.]

[a.ł.]